

بررسی اثر بخشی زوج درمانی اسلام محور بر خوشبینی زوجین شهر اصفهان

عاطفه حیرت^{*}، احسان شریفی^۱، دکتر مریم السادات فاتحی زاده^۲، دکترسید احمد احمدی^۳

۱- دانشجوی دکتری مشاوره خانواده دانشگاه اصفهان

۲- کارشناس ارشد روان‌شناسی بالینی دانشگاه اصفهان

۳- دانشیار گروه مشاوره دانشگاه اصفهان

۴- استاد گروه مشاوره دانشگاه اصفهان

چکیده

هدف این پژوهش، بررسی اثر بخشی زوج درمانی اسلام محور بر خوشبینی زوجین بود. این پژوهش، نیمه تجربی از نوع پیش آزمون پس آزمون با گروه کنترل است. جامعه آماری این تحقیق زوجین مراجعه کننده به مرکز مشاوره جامعه القرآن اصفهان در سال ۱۳۸۷-۱۳۸۸ بودند. نمونه این پژوهش شامل ۳۰ زوج از زوجین مراجعه کننده به مرکز مشاوره جامعه القرآن شهر اصفهان بودند که به صورت گمارش تصادفی در دو گروه آزمایش (۱۵ زوج) و کنترل (۱۵ زوج) جایگزین شدند. متغیر وابسته در این پژوهش خوشبینی زوجین و متغیر مستقل زوج درمانی اسلام محور بود که در هشت جلسه تنظیم و به گروه آزمایش آموزش داده شد. فرضیه‌های این تحقیق این بود که زوج درمانی اسلام محور بر خوشبینی زوجین و ابعاد آن مؤثر و تعامل بین تاثیرآموزش و جنسیت معنادار است. داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS تحلیل شد. نتایج نشان داد که زوج درمانی اسلام محور خوشبینی زوجین و ابعاد آن را به طور معناداری بهبود بخشیده ($p = 0.001$) و تعامل بین تاثیرآموزش و جنسیت معنا دار نبوده است. نتیجه پژوهش حاضر، علاوه بر اینکه مؤید تحقیقات قبلی مبنی بر اثرگذاری روش‌های مذهبی در درمان است، راهکار جدیدی برای زوج درمانی، به خصوص در جوامع اسلامی ارائه می‌دهد.

واژه‌های کلیدی: زوج درمانی، زوج درمانی اسلام محور، خوشبینی، ابعاد خوشبینی

مقدمه

خوشبینی یکی از مهمترین مؤلفه‌های روانشناسی مثبت نگر است (سلیگمن، ۲۰۰۵). سلیگمن و همکاران خوشبینی را به جای یک صفت شخصیتی گسترده به عنوان یک سبک اسنادی تعریف کرده اند. طبق این دیدگاه، افراد خوشبین رویدادها یا تجربه‌های منفی را با نسبت دادن علت آنها به عوامل بیرونی، گذرا و خاص مانند اوضاع و احوال حاکم، تبیین می‌کنند. بر عکس، بدین‌ها رویدادها یا تجربه‌های منفی را با نسبت دادن علت آنها به عوامل درونی، ثابت و کلی مثل شکست شخصیف تبیین می‌کنند. بنابراین، افراد خوشبین به احتمال زیاد می‌گویند در امتحان به این دلیل مردود شدند که پرسش‌های امتحان نادرست طراحی شده بودند یا محیط سالن امتحان مانع تمرکز حواس بود. بر عکس، افراد بدین به احتمال زیاد شکست خود را به نداشتن شایستگی برای تحصیل در دانشگاه یا کم استعدادی خود نسبت می‌دهند (سلیگمن، ۲۰۰۲). خداوردیان، (۱۳۸۶) در تحقیق خود به این نتیجه رسید که آموزش مهارت‌های خوشبینی مادران بر بهبود سبک اسناد و کاهش افسردگی دختران دانش آموزشیان تاثیر معناداری داشته است. بوستیک^۱ (۲۰۰۳) به این نتیجه رسید که افراد سرزنه‌های تمايل دارند خود و دیگران را مثبت بینند و واقع را مثبت تفسیر کنند. این افراد به شکست زیاد فکر نمی‌کنند و در زمان محدود و با مهلت مقرر، صحیح‌ترین برخورد را دارند، لذا خوشبینی آنها واقع بینانه است.

محققان مطالعه بر روی خوشبینی را به عنوان یک سازه روان شناختی در قرن بیستم آغاز کردند (میلیگان^۲، ۲۰۰۳). برای بررسی خوشبینی، سبک تبیینی، چگونگی اسنادها و خوشبینی خلقی بررسی شده است (میلیگان، ۲۰۰۳). خوشبینی؛ یعنی امیدوار بودن، سرانجام هر چیزی خوب بودن، داشتن انتظارات مثبت و امیدوارانه و این عقیده که جهانی که داریم، بهترین جهان است (کاترون^۳، ۲۰۰۲).

خوشبینی مؤلفه‌های شناختی، عاطفی، جسمانی و رفتاری را دربر می‌گیرد. برای خوشبین بودن لازم است به این چهار مؤلفه همزمان توجه کرد (میلیگان، ۲۰۰۳). ضمناً خوشبینی با سنجش و اندازه گیری عواطف و هیجان‌های فعلی پیش‌بینی می‌شود. رویکردهای روان شناختی خوشبینی را یک ویژگی شناختی، یک هدف و یک انتظار قلمداد می‌کنند. خوشبینی شناخت صرف نیست و بعد انگیزشی آن نیز باید در نظر گرفته شود. برخی افراد بی‌درنگ خود را خوشبین معرفی می‌کنند، در حالی که نمی‌توانند انتظارات همسو با این دیدگاه خوشبینانه را بیان کنند. این پدیده می‌تواند صرفاً یک سبک ابراز خود باشد. علاوه بر این، می‌تواند حاکی از وجود ابعاد عاطفی و انگیزشی خوشبینی، بدون وجود ابعاد شناختی باشد (کار^۴، ۱۳۸۵، ترجمه کلانتری). در این رابطه تحقیق سلیمانی (۱۳۸۴) نشان داد بین خوشبینی و سرزندگی ارتباطی معنادار وجود دارد.

1. Milligan

2. Catron

3. Carr

راهبردهای کنار آمدن مؤثرتر، مانند ارزیابی مجلد و مساله گشایی با فشارهای روانی بهتر کنار می‌آیند. آنان همچنین به نحو فعال از رویدادهای فشارزای زندگی پرهیز می‌کنند و شبکه‌های حمایت اجتماعی بهتری را پیرامون خود می‌سازند، شبکه‌های زیستی سالمتری دارند که آنان را از ابتلای به بیماری حفظ می‌کنند و اگر هم بیمار شوند، به توصیه‌های پزشکی بهتر عمل می‌کنند و آنها را با الگوهای رفتاری دنبال می‌کنند که بهبودی را سرعت می‌بخشند (پترسون، ۲۰۰۶). خوشبینی در برابر پاسخ فیزیولوژیک به فشارزاهای که می‌تواند بر رشد بیماری‌های جسمانی تأثیر داشته باشد، نقش حمایتی دارد. شواهدی وجود دارد که این مطلب را تأیید می‌کند. رایکونن و همکاران (۱۹۹۹) در این رابطه پژوهشی انجام دادند: مشخصه مهم بررسی آنها این بود که خوشبینی و بدینی به جای آنکه به صورت یک پیوستار مخالف هم در نظر گرفته شود؛ با ابعاد جداگانه اما مربوط به هم مورد توجه قرار گرفت. شرکت کنندگان این مطالعه مردان و زنان میانسال بودند که طی سه روز فعالیت‌های معمول از نظر خلق و فشار خون بررسی شدند. افراد بدین سطح فشار خون بالاتری نسبت به افراد خوشبین داشتند (به نقل از خداوردیان، ۱۳۸۶).

شواهدی وجود دارد که نشان می‌دهد خوشبینی بهزیستی جسمی را ارتقا می‌دهد. بیماران قلبی خوشبین تغییرات رفتاری مثبت بیشتری نسبت به همراهان (بیماران قلبی مشابه) بدین خود دارند. آنها در برنامه غذایی سازش بیشتری داشته، در جلسات

گیلهام (۲۰۰۳) در پژوهش خود دریافت که سبک استنادی مثبت و تمایل پایدار به استناد نتایج منفی به عوامل بیرونی، بی ثبات و خاص با تدرستی روان شناختی و سلامتی زوجین رابطه دارد.

از طرف دیگر، برخی خوشبینی را به عنوان صفت شخصیتی پایداری که شامل خلق مثبت یا نگرش مثبت درباره آینده است، در نظر گرفته اند. هیرسچ خلق خوشبینانه را به عنوان نوع عامتر و گسترده تر خوشبینی که اهداف آینده را توسعه می‌دهد، تعریف می‌کند (هیرسچ، ۲۰۰۳). مطالعات اسچیر و همکاران (۱۹۹۲) و شملمن^۱ و سلیمگن (۱۹۹۳) بروی دو قولوها نشان داده است که خوشبینی ارثی است؛ هر چند چگونگی و مکانیسم انتقال آن نامشخص است (میلیگان، ۲۰۰۳). از آنجایی که یافته‌ها در مورد ارتباط خوشبینی و بدینی ناهمخوان هستند، تحقیقات بیشتر روان شناسی برای مشخص شدن این متغیرها و ارتباط آنها لازم است (هیرسچ، ۲۰۰۳)؛ ولی در مجموع می‌توان گفت خوشبینی و بدینی هر دو نیروهای قدرتمندی هستند و این افراد هستند که دست به انتخاب برای شکل دادن انتظارات خود می‌زنند (دوس، ۲۰۰۱). تحقیقات نشان می‌دهد که به طور کلی بین خوشبینی و سلامت روان ارتباط تنگاتنگی وجود دارد. رمضانی (۱۳۸۳) در تحقیق خود به وجود رابطه بین خوشبینی و سلامت روان در ۴۰۰ دانشجوی دختر و پسر پی برداشت (به نقل از خداوردیان، ۱۳۸۶).

افراد خوشبین سالمتر و شادترند، دستگاه‌های ایمنی آنان بهتر کار می‌کنند. و با بهره گیری از

1. Schulman

2. Devos

دارند، آن را به صورت نامشخص و انتقادات کلی، یا به صورت اهانت کردن به همسر نشان نمی دهند، بلکه رفتارهای منفی طرف مقابل را نادیده می گیرند و از دیدگاه مثبت به مسئله می پردازنند (هالفورد،^۳ ۱۳۸۴، ترجمه تبریزی). اما باید در نظر داشت که افراد باید یاد بگیرند خوشبینی انعطاف پذیر داشته باشند؛ برای مثال، خوشبینی زیاد با داشتن قضاوت درست به وسیله بدینین ضعیف متعادل می شود(میلیگان، ۲۰۰۳).

هم اکنون دیدگاه نظری متعددی با رویکردهای متفاوت به دنبال تبیین و حل تعارض‌های زناشویی هستند(عامری، ۱۳۸۲)، از جمله دیدگاه شناختی- رفتاری، سیستمی، درمان هیجانی و غیره را می توان نام برد، لیکن هیچ یک از نظامهای نظری موجود به تنها یک همه بیماران و مشکلات آنها کارایی کامل را ندارد. پژوهش‌های مختلف نشان داده اند از طریق رویکردهای التقاطی می توان درمان‌های متفاوت و یا ترکیبی از درمان‌ها را برای مشکلات خاص مراجعان به صورت انتخابی تجویز کرد (پروچاسکا و نورکراس،^۴ ۱۳۸۱؛ ترجمه سید محمدی). در دو دهه اخیر، رویکرد کل گرایانه ای در شناخت بشر، راه را برای انجام بررسی‌های بیشتر در زمینه‌های مختلف هموار کرده است. در این رویکرد، معنویت به مثابه بعدی از ابعاد وجودی انسان، همچون بعد شناختی، هیجانی و رفتاری که سازنده ماهیت انسان است، در نظر گرفته می شود(ساعد، ۱۳۸۷). علی رغم تحقيقات گوناگونی که درباره رابطه مذهب و دینداری با متغيرهای متعدد

توان بخشی قلب نیز نام نویسی کردند(سلیمانی، ۱۳۸۴).

تايلر^۱ اظهار می دارد خوشبینی توان تحمل بيماري‌ها را در افراد افزایش می دهد(هيرسچ، ۲۰۰۳). كارور و همكاران(۱۹۸۷ - ۱۹۹۷) نيزنشان داده اند خوشبینی در ميان زنان باردار با سطح پايين افسرددگي و سازگاري روان شناختي قبل و بعد از زایمان در ارتباط است(کاترون، ۲۰۰۲).

خوشبینی علاوه بر تاثير فردی، در روابط اجتماعی و خانوادگی نيز نقش بسزايی دارد. در زمينه خانوادگی؛ خانواده‌ها از لحاظ كيفيت روابط درونی به سه دسته تقسيم می شوند: ۱) خانواده متزلزل؛ (۲) خانواده متعادل و (۳) خانواده متكامل؛ كه از مهمترین ويزگي خانواده متعادل اين است که با مثبت نگري و خوشبینی و توجه به جنبه‌های خوب و برجسته زندگي عوامل موفقیت را احراز می کنند (ایزدی ۱۳۸۶). از مهمترین ويزگي‌های زوجین متعادل، توانايی برخورد با جهان پيرامون به صورت مثبت و سازنده است. در اين صورت اعضای خانواده و زوجين در هنگام مواجهه با مسائل، جنبه‌های مثبت آن را مورد توجه قرار داده، از جنبه‌های منفی چشم پوشی می کنند(سلیگمن،^۲ ۲۰۰۲).

زوج‌هایی که خود را مثبت ارزیابی می کنند، برای يكديگر احترام قائل می شوند و بر رويدادهای مهم زندگی خود كنترل دارند؛ زира بازده مثبتی از کار خود انتظار دارند و چون اعتقاد دارند که سرانجام موفق خواهند شد در برخورد با موانع، راه حل‌های مختلفی به کار می گيرند و وقتی با يكديگر اختلاف نظر

3. Halford
4. Prochaska & Norcross

1. Taylor
2. Seligman

روانی و کاهش اختلالات روانی رابطه داشته، قادر است به صورت مثبت سبک مقابله مذهبی مثبت را پیش بینی کند. همچنین، رابطه عزت نفس و جهت گیری مذهبی مثبت است. دانش (۱۳۸۳) میزان تأثیر خودشناسی اسلامی در درمان اختلاف‌های زناشوئی را بررسی کرده است. نتایج حاکی از آن بوده است که افزایش خود شناسی به طور معنی داری باعث افزایش سازگاری زناشوئی می‌شود.

در جامعه اسلامی چنانچه خانواده بر پایه دستورات اسلامی بنا شود و زن و شوهر حقوق و وظایف دینی خود را در قبال یکدیگر بشناسند و اصول رفتاری و ارتباطی را که توسط آیات و روایات ارائه شده، رعایت کنند، می‌توانند به نهایت آرامش و سکینه‌ای که خداوند در ازدواج به وديعه گذاشته است، نائل شوند و شیرینی دنیوی و اخروی یک زندگی شاد و سالم را بچشند. بنابراین، پژوهش حاضر در راستای چنین اهدافی با تنظیم جلساتی با عنوان زوج درمانی اسلام محور که درآمامه توضیح داده خواهد شد، انجام گرفت و سعی شد با استفاده از آیات، روایات، مباحث فقهی و متون مذهبی مرتبط با خانواده و زوجین، فنون و تکنیک‌هایی بر پایه تعالیم اسلامی در کنار مباحث علمی به زوجین آموزش داده شود تا با استفاده از آن همسران با نگاهی مثبت و سرشار از امید و خوشبینی زندگی سالم و سازگاری را سپری کنند. با توجه به جامعیت نسیی مدل زوج درمانی اسلام محور انتظار می‌رود آموزش آن به طور کلی وضعیت موجود زوج‌ها را در زمینه‌های متفاوت ارتقا ببخشد. لذا لازم است اثربخشی آن بر متغیرهای مختلف سنجیده شود که در

روانشناسی - چه در حوزه فردی و چه در حیطه زناشوئی - صورت گرفته است، ضرورت استفاده از رویکردهای مذهبی در کنار دیگر تکنیک‌های درمانی، بخصوص در کشورهایی که به اعتقادات مذهبی پایبندی بیشتری دارند، محسوس‌تر است.

شهنی (۱۳۸۳) با هدف بررسی برآذش مدل رابطه بین متغیر نگرش‌های مذهبی، خوشبختی، سلامت روانی و سلامت جسمانی پژوهشی انجام داد. براساس نتایج این پژوهش، مسیرهای مستقیم از نگرش‌های مذهبی به خوشبینی، از خوشبینی به سلامت روانی و از سلامت روانی به سلامت جسمانی معنی دار بود. همچنین مسیرهای غیر مستقیم از نگرش‌های مذهبی به سلامت روانی و جسمانی و از خوشبینی به سلامت جسمانی معنی دار بود. نتایج تحقیق جان بزرگی (۱۳۷۸) نشان داد درمانگری با جهت کاهش اضطراب حداقل در سطح ۹۵٪ تأثیر گذاشته است. سليمانی زاده (۱۳۸۱) در تحقیق خود نشان داد بین میزان افسردگی و نگرش فرد نسبت به امور مذهبی همبستگی معکوس وجود دارد؛ به طوری که با بالا رفتن نگرش مذهبی، میزان افسردگی کاهش می‌یابد. فقیهی (۱۳۸۱) از رویکرد رفتار درمانی - شناختی با جهت گیری اسلامی برای درمان نوجوانان ۱۷ تا ۱۹ ساله مبتلا به وسوس فکری - عملی استفاده کرده و کارآیی قابل توجه آن را گزارش کرده است. بهرامی (۱۳۸۳) ابعاد رابطه میان جهت گیری مذهبی و سلامت روانی را بررسی کرده است، نتایج حاکی از آن بوده که جهت گیری مذهبی با افزایش سلامت

کلی : ۱) شناختی؛ ۲) فراشناختی؛ ۳) انگیزشی؛
۴) رفتاری قالب دهی کرد.

در هر دو گروه آزمایش و گواه، دو بار پرسشنامه خوش‌بینی زوجین به عنوان پیش آزمون و پس آزمون اجرا شد. متغیرهای پژوهش شامل یک متغیر مستقل (زوج درمانی اسلام محور) و یک متغیر وابسته (خوش‌بینی) بود. جلسات زوج درمانی برای زوجین به صورت همزمان برگزار شد و محاسبه نمره پرسشنامه خوش‌بینی زوجین به تفکیک زن و مرد محاسبه شد.

جامعه آماری

جامعه آماری این پژوهش شامل تمامی زوجین مراجعه کننده برای مشاوره زناشویی به مرکز مشاوره جامعه القرآن شهر اصفهان در سال ۸۸ هستند.

نمونه و روش نمونه‌گیری

به منظور نمونه گیری تحقیق به شیوه در دسترس، در مرکز مشاوره جامعه القرآن اصفهان برای شرکت در دوره اطلاعیه زده شد و ۶۰ نفر (۳۰ زوج) داوطلب به طور تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل (در حال انتظار) جایگزین شدند. ضمن ثبت نام، تعهداتی از زوجین مبنی بر عدم ترک گروه، صداقت، رازداری و سایر موارد گرفته شد.

متغیرهای پژوهش

۱- متغیر مستقل: در این پژوهش روش زوج درمانی اسلام محور به عنوان متغیر مستقل در نظر گرفته شده است که طی هشت جلسه در گروه آزمایش اعمال شد و خلاصه آن در جدول زیر ارایه شده است.

این مقاله به بررسی میزان تاثیر آن بر خوش‌بینی زوجین پرداخته شده است.

روش تحقیق

طرح این تحقیق نیمه تجربی بود و در آن از پیش آزمون - پس آزمون و دو گروه آزمایش و کنترل استفاده شد. در این پژوهش امکان انتخاب شرکت‌کنندگان به صورت تصادفی میسر نبوده، تنها گمارش تصادفی صورت گرفته است؛ یعنی شرکت‌کنندگان به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و گواه جای گرفته‌اند.

در گروه آزمایش متغیر مستقل؛ یعنی زوج درمانی اسلام محور اعمال شد، در حالی که گروه کنترل هیچ مداخله‌ای دریافت نکرد. زوج درمانی اسلام محور، رویکردی است که سعی در ارتقای روابط زوجین بر پایه آموزه‌های دینی دارد. لذا در جلسات درمانی به موانع و تسهیلگرهای ارتباطی از دیدگاه اسلام؛ حقوق زن و مرد بر اساس آموزه‌های مذهبی؛ لزوم شناخت خویشتن و شناخت همسر و اهمیت فکر و شناخت و تأثیر آن بر قلب و احساس؛ و تأثیر حسن ظن و سوء ظن بر روابط انسانی و تعریف اقسام آن؛ خشم و چگونگی کنترل آن و تأثیر عذرپذیری، عذرخواهی، عزت و گذشت در روابط زوجی؛ اضطراب و تأثیر آن بر سلامت روح و جسم و راههای ایجاد سکینه و آرامش و نهایتاً روابط جنسی از دیدگاه اسلام و آشنایی با اختلالات جنسی و روش صحیح ارتباط جنسی پرداخته می‌شود. تکنیک‌های مورد استفاده‌ای که زیربنای علمی؛ ولی محوریت اسلام و مبانی دینی، داشت را می‌توان در چهار قالب

وابسته این پژوهش است.

۲- متغیر وابسته: نمره‌های پس آزمون شرکت

کنگان در پرسشنامه خوشبینی زناشویی متغیرهای

جلسه	اهداف و خلاصه جلسه
جلسه اول	در این جلسه ضمن آشنایی اعضا گروه و مشاور، توضیح کاملی پیرامون جلسات و عنایین آن و روند کار در این دوره داده شد و زوجین درباره قواعد گروهی توجیه شدند و تعهدات لازم مطرح شد.
جلسه دوم	در این جلسه نمای کلی خانواده از منظر اسلام و دستورات الهی مبنی بر وظایف و اختیارات هر یک از همسران برای زوجین شرح داده شده، باعث و تبادل نظر پیرامون علل تحکیم یا سست شدن این بنیاد مقدس ادامه یافت و در پایان، ویژگی زوجین سازگار و عوامل دخیل در سازگاری عنوان شد.
جلسه سوم	محوریت اصلی در این جلسه، اصول ارتباطی زن و شوهر از دیدگاه اسلام بود که درباره موافع و تسهیلگرای ارتباطی با نگاه دینی و سپس با نگاه علمی، آموزش‌هایی داده شد. البته، با توجه به دامنه وسیع بحث موردنظر، استفاده از جزوای مربوطه در تمامی جلسات و این جلسه جزء دستور کار قرار خواهد گرفت.
جلسه چهارم	با توجه به اینکه خوشبینی متغیر وابسته این پژوهش بود، لازم بود جلسه‌ای با این عنوان برگزار شود. در این جلسه درباره تعاریف خوشبینی، ایجاد آن و معادل خوشبینی در مباحث دینی و روایی که حسن ظن است، صحبت شد.
جلسه پنجم	در این جلسه درباره یکی از هیجان‌های مهم که مدیریت نکردن آن تاثیری مستقیم در ناسازگاری زناشویی دارد، بحث شد. تعریف کترول خشم و شیوه صحیح ابراز آن و نهایتا رسیدن به عفو و گذشت و حتی احسان طبق مدل اسلامی «الكافرین الغیظ»
جلسه ششم	در این جلسه درباره به لزوم خودشناسی و خودسازی بحث شد و اینکه برای یک زندگی ایده آل تر و رسیدن به کمال والاتر، تغییراتی هم در زن و هم در شوهر لازم است که مقدمه آن شناخت ویژگی‌های مثبت و منفی خود و تلاش بیشتر برای بهتر شدن است.
جلسه هفتم	با توجه به اینکه در طی جلسات قبل صمیمیت و احساس اطمینان و اعتماد بیشتری در جو گروه ایجاد شد، این جلسه زمان مناسبی برای طرح مسائل جنسی بود که با توجه به فقر آموزشی در این زمینه و اینکه بسیاری از مشکلات و تعارضات زناشویی مستقیم یا غیرمستقیم مربوط به ارتباط جنسی مشکل دار است، اطلاعات لازم در زمینه اهمیت مسائل جنسی در اسلام و راهکارهای ارائه شده توسط قرآن و احادیث معصومین و همچنین مباحث مربوط به اختلالات جنسی و خلاصه‌ای از درمان آن ارائه شد.
جلسه هشتم	در جلسه آخر ضمن اشاره به اختلافات زناشویی و ریشه‌های آن، الگوهای مربوط به روش صحیح در برخورد با مشکل و شیوه حل آن به زوجین آموزش داده شد و جمع بندی جلسات و ارائه پیشنهادها و انتقادات صورت گرفت و پرسشنامه‌های مربوطه به عنوان پس آزمون دوباره در اختیار زوجین قرار داده شد.

ابزار پژوهش

پرسشنامه خوشبینی زوجین

این پرسشنامه توسط میر احمدی (۱۳۸۷) ساخته و هنگاریابی شد. برای تنظیم فرم اولیه ۶۶ سوال برای سنجش خوشبینی طرح شد. پاسخگویی به سؤال‌ها بر اساس طیف لیکرت از خیلی زیاد، زیاد، تا حدی، کم، خیلی کم ۴-۳-۲-۱ نمره گرفت. برای بررسی روایی محتوای، این پرسشنامه در اختیار پنج متخصص قرار گرفت و تایید شد.

برای برآورد اعتبار پرسشنامه همسانی درونی و ضریب اعتبار آن از روش آلفای کرونباخ استفاده شده است. ضریب اعتبار آزمون ۰/۹۶ به دست آمد. برای تعیین روایی سؤال‌ها همبستگی هر سؤال با نمره کل

آزمون محاسبه گردید. این پرسشنامه شامل سه بعد است: بعد اول: خوشبینی نسبت به خود دارای ۱۷ سؤال، بعد دوم: خوشبینی نسبت به دیگران دارای ۱۷ سؤال و بعد سوم: خوشبینی نسبت به دنیا با ۱۶ سؤال (میر احمدی، ۱۳۸۷).

روایی همزمان پرسشنامه از طریق همبستگی با آزمون جهت گیری زندگی محاسبه شد که در سطح ۰/۰۰۱ معنادار بود (میر احمدی، ۱۳۸۷).

یافته‌های پژوهش

- فرضیه ۱ تأثیر متقابل جنسیت و عضویت گروهی بر میزان خوشبینی معنادار است.

جدول ۱ نتایج تحلیل کواریانس مربوط به بررسی اثر بخشی زوج درمانی اسلام محور بر نمره کل خوشبینی زوجین در دو گروه آزمایش و کنترل

شانصهای آماری منبع محاسبات	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	سطح معناداری	میزان تأثیر	توان آماری
پیش آزمون	۱۱۹۲۹/۳۰	۱	۱۱۹۲۹/۳۰	۴۹۱/۰۴	۰/۰۰۱	۰/۸۹	۱/۰۰
عضویت گروهی	۴۷۴۷/۸۲	۱	۴۷۴۷/۸۲	۱۹۵/۴۳	۰/۰۰۱	۰/۷۸	۱/۰۰
جنسیت	۱۰/۶۴	۱	۱۰/۶۴	۰/۴۳	۰/۵۱	۰/۰۰۸	۰/۱
تعامل جنسیت گروه	۰/۹۹	۱	۰/۰/۹۹	۰/۰۴	۰/۸۴	۰/۰۰۱	۰/۰۵

- فرضیه ۲ تأثیر زوج درمانی اسلام محور بر میزان خوشبینی معنادار است.

همان طور که در جدول ۱ مشهود است، تفاوت بین دو گروه آزمایش و کنترل در میانگین کل خوشبینی معنادار است ($p < 0.001$). توان آماری ۱/۰۰ بدست آمده و بدین معناست که در صورت

بر اساس نتایج جدول ۱ اثر متقابل جنسیت و عضویت گروهی بر نمره کل خوشبینی زوجین معنادار نبود ($p > 0.005$). این بدان معناست که اثر بخشی زوج درمانی اسلام محور تحت تأثیر جنسیت قرار ندارد و تأثیر آن در مردان و زنان تفاوتی نداشته است و در نتیجه فرضیه ۱ تأیید نمی‌گردد.

خوشبینی زوجین مؤثر بوده است ($p < 0.001$) و فرضیه ۲ تأیید می‌شود. یافته‌ها نشان می‌دهد که پیش آزمون بر نتایج پس آزمون تأثیر معناداری داشته و در این پژوهش کواریتیت شده است.

۱۰۰ بار تکرار تحقیق، امکان تأیید فرض صفر به اشتیاه، صفر است. به عبارت دیگر، دقت آزمون در کشف تفاوت‌ها بسیار بالا است و نمونه تحقیق کفایت می‌کند. در نتیجه، زوج درمانی اسلام محور بر

جدول ۲ نتایج مربوط به میانگین‌های تعدیل شده خوشبینی در دو گروه پس از کنترل پیش آزمون

تعداد	سطح معناداری	تفاوت میانگین‌های دو گروه	انحراف استاندارد	میانگین تعدیل شده	گروه
۳۰	۰/۰۰۱	۱۷/۷۹	۰/۹۰	۱۲۵/۰۸	آزمایش
۳۰	۰/۰۰۱	-۱۷/۷۹	۰/۹۰	۱۰۷/۲۸	کنترل

- فرضیه ۳ زوج درمانی اسلام محور بر ابعاد خوشبینی زوجین (خوشبینی نسبت به خود، خوشبینی نسبت به دیگران و خوشبینی نسبت به دنیا) مؤثر است.

جدول ۲ نتایج مربوط به مقایسه میانگین‌های تعدیل شده نمره کل خوشبینی پس از کنترل پیش آزمون است که تفاوت مشاهده شده میانگین‌ها معنادار است ($p < 0.001$).

جدول ۳ خلاصه نتایج تحلیل کواریانس مربوط به نمره‌های ابعاد خوشبینی زوجین در دو گروه آزمایش و کنترل

ابعاد خوشبینی	منبع محاسبه	شاخص‌های آماری	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	سطح معناداری	میزان تأثیر	توان آماری
خوشبینی نسبت به خود	پیش آزمون	۶۱۹/۵۲	۶۱۹/۵۲	۱	۶۱۹/۵۲	۳۰۲/۵۷	۰/۰۰۱	۰/۸	۱/۰۰
	عضویت گروهی	۳۷۸/۶۰	۳۷۸/۶۰	۱	۳۷۸/۶۰	۱۸۴/۹۱	۰/۰۰۱	۰/۷۷	۱/۰۰
خوشبینی نسبت به دیگران	پیش آزمون	۱۴۷۲/۲۲	۱۴۷۲/۲۲	۱	۱۴۷۲/۲۲	۹۴/۵۶	۰/۰۰۱	۰/۶۴	۱/۰۰
	عضویت گروهی	۳۷۶/۷۳	۳۷۶/۷۳	۱	۳۷۶/۷۳	۲۴/۱۹	۰/۰۰۱	۰/۳۱	۰/۹۹
خوشبینی نسبت به دنیا	پیش آزمون	۷۹۵/۸۷	۷۹۵/۸۷	۱	۷۹۵/۸۷	۲۷۱/۱۶	۰/۰۰۱	۰/۸۳	۱/۰۰
	عضویت گروهی	۲۷۶/۸۳	۲۷۶/۸۳	۱	۲۷۶/۸۳	۹۴/۳۱	۰/۰۰۱	۰/۶۴	۱/۰۰

نسبت به خود ($p < 0.001$), خوشبینی نسبت به دیگران ($p < 0.001$) خوشبینی نسبت به

همان طور که در جدول ۳ ملاحظه می‌شود، میانگین نمره‌های خوشبینی در سه بعد خوشبینی

در ابعاد خوشبینی هم اثر پیش آزمون بر متغیر وابسته کواریتیت شده که میانگین‌های تعدیل شده در جدول ۴ قابل مشاهده است.

دنیا (۱۰/۰۰) به طور معناداری بیشتر از گروه کنترل است. بنابراین، فرضیه ۳ تأیید می‌شود (۰/۰۰).^p

جدول ۴ نتایج مربوط به میانگین‌های تعدیل شده ابعاد خوشبینی در دو گروه بعد از کنترل پیش آزمون

اعداد	انحراف معیار	میانگین‌های تعدیل شده	گروه	ابعاد خوشبینی
۳۰	۰/۲۶	۴۵/۶۱	آزمایش	خوشبینی نسبت به خود
۳۰	۰/۲۶	۴۰/۴۵	کنترل	
۳۰	۰/۷۳	۵۲/۴۷	آزمایش	خوشبینی نسبت به دیگران
۳۰	۰/۷۳	۴۷/۳۲	کنترل	
۳۰	۰/۳۱	۴۳/۳۰	آزمایش	خوشبینی نسبت به دنیا
۳۰	۰/۳۱	۳۸/۸۹	کنترل	

و شادی زناشویی بیشتری را گزارش می‌کنند (دینر، ۲۰۰۴).

نتایج پژوهش جی اسونس^۱ (۲۰۰۶) بر روی نمونه ۶۰ نفری، نشان داد که بین خوشبینی و مقاومت در برابر استرس رابطه مثبت معناداری وجود دارد. افراد خوشبین در برابر استرس مقاومت از افراد بدین بودند. همچنین بین خوشبینی و رضایت زناشویی رابطه مثبت معناداری به دست آمد و زوجین خوشبین از رضایت زناشویی بالاتری برخوردار بودند. در پژوهشی که توسط مونتريو (۲۰۰۶) بر ۶۰ زوجی که بیشتر از ۱۰ سال از زندگی آنها گذشته بود، انجام گرفت، مشخص شد زوجین خوشبین سازگاری بیشتری در زندگی گزارش می‌کنند و موافقیت بیشتری در تحصیلات دانشگاهی دارند. این زوجین هنگام تعارض از مهارت‌های حل مسئله بیشتری استفاده می‌کنند.

نتایج این پژوهش نشان داد که زوج درمانی اسلام محور بر خوشبینی زوجین در سطح $p < 0.05$ مؤثر بوده است. توان آماری به دست آمده (۰/۰۰) بدین معناست که در صورت ۱۰۰ بار تکرار تحقیق امکان تأیید فرض صفر به اشتباه، صفر است. به عبارت دیگر، دقت آزمون در کشف تفاوت‌ها بسیار بالاست و نمونه تحقیق کفایت می‌کند.

با توجه به اینکه خوشبینی متغیر مهم و تاثیر گذاری در رابطه با مسایل خانوادگی و زوجی است، این متغیر به عنوان متغیر وابسته تحقیق انتخاب شد. تحقیقات نشان داده است که خوشبینی با شادی، سازگاری، رضایتمندی زوجین و بسیاری از متغیرها رابطه ای نزدیک دارد. همسرانی که نگرش مثبتی نسبت به خود و دیگران دارند، کمتر از همسرانی که نگرش منفی به خود دارند، دچار افسردگی می‌شوند.

تقسیم بندی کلیه روابط در بستر دینی سه قسم ارتباط با خود، ارتباط با خدا و ارتباط با مردم را شامل می شود؛ در رابطه با خوشبینی نیز احادیث در این سه حیطه جمع آوری شد که شایان ذکر است ارتباط با همسر و حسن ظن نسبت به او در بعد خوشبینی به دیگران مورد بحث قرار گرفت.

این پژوهش نشان داد میانگین نمره های خوشبینی گروه آزمایش در سه بعد خوشبینی نسبت به خود، نسبت به دیگران و نسبت به دنیا نیز به طور معناداری بیشتر از گروه کنترل است ($p < 0.001$). با توجه به اینکه ابعاد خوشبینی با یکدیگر در ارتباط هستند، طبیعتاً تغییر در یک بعد، به تغییر در ابعاد دیگر منجر می شود. زمانی که افراد دیدگاه مشتبی نسبت به خود داشته باشند، متقابلاً وجوده مشتبی دیگران را بهتر درک می کنند. این مساله در زنان و مردان تفاوتی نمی کند و هنگامی که افراد با هر جنسیتی می آموزند که نگاه خوشبینانه داشته باشند، در نوع نگاه آنها نسبت به خود، دنیا و دیگران تاثیر خواهد گذاشت.

همچنین، زوج درمانی اسلام محور در هیچ یک از ابعاد تحت تأثیر جنسیت قرار نداشته و تأثیر آن در زنان و مردان تفاوت معناداری نداشته است ($p < 0.05$)، ضمناً اثر متقابل جنسیت و عضویت گروهی بر نمره کل خوشبینی زوجین معنادار نبوده است ($p > 0.05$). در تبیین این نتایج می توان گفت در گروه هر دو جنس مشارکت فعالانه‌ای داشتند و نظرهای خود را به نحو خوبی بیان کردند و تکالیف را انجام دادند. هنگامی که یک نفر تغییر می کند، اثر گلوله بر فی اتفاق می افتد و در بسیاری از موارد

خدادردیان (۱۳۸۶) نیز در تحقیق خود به این نتیجه رسید که آموزش مهارت‌های خوش-بینی مادران بر بهبود سبک اسناد و کاهش افسردگی دانش آموزان دختر تاثیر معناداری داشته است. همچنین میراحمدی (۱۳۸۶) در تحقیق خود به این نتیجه رسید که زوج درمانی کوتاه مدت به شیوه خودتنظیمی بر خوشبینی زوجین تاثیر دارد.

به همین دلایل در جلسات درمان به خوشبینی پرداخته شد و زوجین شیوه پرورش خوشبینی و تغییر سبک اسناد را فراگرفتند. همچنین، به زوجین آموزش داده شد که در تعارضات زناشویی و هنگام حل مسأله چگونه رویکرد خوشبینانه تری اتخاذ کنند. علاوه بر این، از آنجا که خوشبینی نوعی نگرش و شیوه تفکر است، کار کردن روی افکار و شناخت شرکت کنندگان، ضروری به نظر می رسد؛ لذا با آموزش افکار غیر- منطقی، زوجین یاد گرفتند که آنها را تشخیص داده، افکار مثبت خوشبینانه تری را جایگزین نمایند.

علاوه بر مطالب فوق، در تبیین نتایج پژوهش می توان به این نکته اشاره کرد که حسن ظن، واژه معادل خوشبینی در منابع اسلامی است که در جلسات آموزشی به آن پرداخته شد و زوجین با تأکید بر آموزه های دینی آموختند که چگونه می توانند خوشبین باشند و در جریان عواقب دنیوی و اخروی بدینی و سوء ظن قرار گرفتند. در متون روایی نقل شده است که حسن ظن و گمان نیک (خوشبینی) از حسن ایمان ناشی می شود؛ هر چه ایمان انسان محکمتر باشد و سینه اش از تیرگی و سیاهی سالمتر باشد؛ حسن ظن او بیشتر می شود. و از آنجا که

شخصی با کیفیت زندگی، پژوهشی انجام دادند. نتایج همبستگی بالایی بین این مؤلفه‌ها با همه حوزه‌های کیفیت زندگی در سطح (P^{0.01}) را نشان داد. همچنین نتایج حاکی از آن بود که زنان در مقایسه با مردان ایمان و احساس معنویت بیشتری را گزارش کردند.

کال کورتیس والیسون (۲۰۰۲) در مطالعات خود از مشارکت مذهبی زوجین نشان دادند که هر چه میزان زمان سپری شده زوجین در انجام عبادات بیشتر باشد، افزایش تعهد خانوادگی و نیز کاهش منازعات زناشویی را برای آنها به ارungan خواهد آورد و شادمانی و رضایتمندی زناشویی بیشتر را تجربه خواهند کرد (به نقل از برانت، ۲۰۰۳).

لذا به نظر می‌رسد راهبردهای درمانی متناسب با فرهنگ جامعه دینی و مذهبی که البته با نیازهای وجودی انسان متناسب است، مخصوصاً در زمینه زوج درمانی و خانواده درمانی بسیار مورد نیاز است و غفلت از ارزش‌های مذهبی در شیوه‌های درمانگری را می‌توان از دست دادن حوزه وسیع و غنی از راهبردهای مقابله‌ای و درمانی تلقی کرد.

منابع

- آقامحمدی، ک. (۱۳۸۰). بررسی رابطه خوشبینی- بدبینی با سلامت عمومی، پایان نامه کارشناسی، دانشگاه اصفهان.
- احمدی، ا. (۱۳۸۴). مقدمه ای بر مشاوره و روان درمانی، اصفهان: انتشارات دانشگاه اصفهان.
- امینیان، ف. و همکاران. (۱۳۸۵). تفکر مثبت، انجمن علمی آموزش مدرسین آموزش خانواده: نشر تهران.

هنگامی که زن تغییر می‌کند و از موضع خشک به موضع انعطاف پذیرانه تری متمایل می‌شود، مرد نیز منعطف تر پاسخ می‌دهد. زمانی که زوجین می‌آموزند که مسئولیت شخصی خود را برای تعارض در زندگی پذیرند، هر دو احساس بهتری درباره خود و رابطه خواهند داشت.

در نتیجه گیری از پژوهش فوق این نکته را نباید نادیده گرفت که میزان تقیدات مذهبی و دغدغه افراد برای آگاهی و اجرای دستورهای دینی و میزان پذیرش آنها نسبت به بایدها و نبایدهای حکیمانه و دقیق اسلام در حیطه مسائل زناشویی در کاربردی تر کردن این شیوه درمانی دخیل است و با توجه به اینکه این تحقیق در جامعه القرآن و بر نمونه‌ای که گرایش‌های مذهبی دارند، انجام گرفته است، در تعیین آن به سایر افراد باید احتیاط شود. همچنین، پیشنهاد می‌شود تحقیقات بیشتر در این زمینه و بر نمونه‌های مختلف انجام گردد. نتایج این تحقیق همسو با پژوهش‌های فراوانی است که در رابطه با تاثیر نگرش‌ها و اعتقادات مذهبی برابعاد مختلف زندگی زوجی صورت گرفته است که به چند مورد اشاره می‌شود.

سلطانی زاده و همکاران (۱۳۸۶) در پژوهشی نشان دادند، اعتقاد به اصول دین و نگرش مذهبی، یکی از پیش‌بینی کننده‌های رضایت از زندگی است. خدایاری فرد، شهابی و اکبری (۱۳۸۶) به بررسی رابطه نگرش مذهبی با رضایتمندی زناشویی در دانشجویان متأهل پرداختند. نتایج این پژوهش حاکی از آن بود که بین نگرش مذهبی و رضایتمندی زناشویی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. ساکسن و همکاران (۲۰۰۶) در هجده کشور جهان به منظور مشاهده چگونگی رابطه معنویت، مذهب و باورهای

- میراحمدی، ل. (۱۳۸۶). تأثیر زوج درمانی کوتاه مدت به شیوه خود تنظیمی بر خوشبینی و شادی زوجین شهر اصفهان، پایان نامه کارشناسی ارشد مشاوره، دانشگاه اصفهان.
- نکویی، م. (۱۳۸۳). رابطه دیناری با رضایتمندی زناشویی در بین زوج های شهر تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه الزهرا(س).
- نیلی پور، م. (۱۳۸۵). بهشت اخلاق، ج اول و دوم، قم: موسسه تحقیقاتی حضرت ولی عصر (عج).
- نیلی پور، م. (۱۳۸۵). مدیریت خانواده، ج اول و دوم، قم: سلسیل.
- Abela, J. R. & Brozina, K. & Seligman, M. E. (2004). A test of integration of the activation hypothesis and the diathesis stress component of the hopelessness theory of depression. *British Journal of Clinical Psychology*, 43, (2), 111-128.
- Ai, A. L. & Park, C. L. (2005). Possibilities of the positive following violence and trauma . informing the coming decade of research: *Journal of Interpersonally Violence*, 20, (2), 242-250.
- Azhar, M. Z. & Varma, S. L. & Dharap, A. S. (1997). Religious psychotherapy of bereavement. *Journal of Acta Psychiatrica Scandinavica*, 90, (1), 1-3.
- Barlow, J. P. (2002). *The measurement of optimism and hope in relation in college student retention and academic success*. PhD dissertation. Iowa State University.
- Brandt, S. (2003). Religious and marital satisfaction: couples that pray together, stay together. From <http://www.Irandoc.ac.ir>.
- Brown, N. (1998). Relationship Belief and Marital Expectation. *Journal of Marriage and Family*, 22, (3), 211-224.
- Carr, A. (2004). Positive psychology the science of Happiness and Human Strengths. Available:<http://www.Findarticle.com>.
- Carsten, W. (2007). Personality and quality of life the importance of optimism and goal adjustment. *Quality of Life Research*, 12, 26-72.
- Catron , L. S. (2002). *Optimism and responses to relationship dissatisfaction*. Ms Dissertation. California State University.
- انصاریان، ح. (۱۳۷۸). نظام خانواده در اسلام، قم: انتشارات ام ایبها، چاپ دهم.
- پاک نیا، ع. (۱۳۸۵). «عوامل استحکام روابط خانوادگی در قرآن کریم»، روزنامه کیهان، ش ۱۸۵۶۳، ص ۶.
- جان بزرگی، م. (۱۳۸۷). بررسی اثر بخشی روان درمانگری کوتاه مدت با ویدون جهت گیری مذهبی بر مهار، اضطراب و تنییدگی، رساله دکتری روانشناسی، دانشگاه تربیت مدرس.
- خدابخشی، م. (۱۳۸۳). هنجاریابی پایابی و روایی مقیاس خوشبینی در شهر اصفهان، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه اصفهان.
- خدادریان، ز. (۱۳۸۶). اثر بخشی آموزش مهارت های خوشبینی مادران بر بهبود سیک استاد و کاهش افسردگی دانش آموزان دختر مقطع اول و دوم راهنمایی شهر تهران در سال ۱۴۰۵-۱۴۰۶، پایان نامه کارشناسی ارشد مشاوره، دانشگاه تهران.
- زاده‌وش، س. (۱۳۸۷). مقایسه اثربخشی گروه درمانی شناختی-رفتاری مذهبی و گروه درمانی شناختی-رفتاری کلاسیک بر روابط و رضایت زناشویی بانوان، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه اصفهان.
- سلیمانی، ف. (۱۳۸۴). هنجاریابی و اعتبار یابی مقیاس های خوشبینی و سرزنشگی در دانش آوزان دوره راهنمایی استان اصفهان، طرح تحقیقاتی آموزش و پژوهش، شورای تحقیقاتی استان اصفهان.
- عرب‌هاشمی، م. (۱۳۸۸). بررسی عوامل مؤثر در تحکیم خانواده، در پرتو سیره و سخنان اهل بیت (ع)، همایش مشاوره خانواده و بهداشت جنسی، مجموعه چکیده مقالات، تهران.
- کار، آ. (۱۳۸۵). روانشناسی مثبت، ترجمه کلاتری، م. اصفهان: دانشگاه اصفهان.

- treatment of clinical depression in religious individual. *Journal of Counseling and Clinical Psychology*, 60, 94-103.
- Saxena,shekhar. (2006). A cross-cultural study of spirituality, religion, and personal beliefs as components of quality of life. *Journal of Social Science and Medicine*, 62, 1489-1497.
- Schweizer, K. (2001). *The assessment of components of optimism by POSOE*. *Personality and Individual Difference*, 31, 263-274.
- Seligman, M. (2002). *Learned optimism: How to change your mind and your life*. New York : Alfred knopf.
- Seligman, M. (2004). *Learned optimism yields. Health Benefits*. The psychological record. American Psychology Association (APA).
- Sherkat, parren E. (2004). Religious intermarriage in the united states : trends, patterns and predictors. *Journal of Social Science Research*.
- Svence, G. (2006). Optimism and pessimism in relation to stability over stress and job. *Journal of Counseling & Development*, 82, 58- 68.
- Tiger, L. (1979). *Optimism : The Biology of Hope*. New York: Simon & Schuster.
- Wendel, R. (2003). Lived Religion and Family Therapy: What does spirituality have to with it? *Journal of Family Process*, 42, (1), 165.
- Yates, M. Sh. (2000). *Student optimism and pessimism during the transition to co-education*. The Psychological Record. Flinders University, Adelaide Australia.
- Chiara, M. A. (2002). *Multidimensional optimism and well – being: A prospective study of multiple consents of optimism as protective factor following high stress*. PhD dissertation. Temple University.
- Devos, R. (2001). Choose optimism. Available: <http://www.Findarticles.com>.
- Diblassio,F.A& Benda, B. B. (1991). Practitioners Religion and use of forgiveness in the clinical setting. *Journal of Psychology and Christianity*. 10, 166- 192.
- Dull Valeria, T. & Skokan, L. A. (2005). A Cognitive model of religions influence of health. *Journal of Social Issues*, 51, (2), 49-64.
- Greer, A. & Bruyne, T. (2000). Conflict management style and marital satisfaction. *Journal Sex and Martial Therapy*. 26, 321-334.
- Hill, P. C. & pargament, I. (2003). Advances in the conceptualization and measurement of religion and spirituality. Implications for physical and mental health research. *Journal of Psychology*, 58 , (1), 64-74.
- Hirsch, J. K. (2003). *A examination of optimism, Pessimism and hopelessness as predictors of suicidal indention in college students* . A test of moderator model. PhD dissertation for psychology. University of Wyoming.
- Johnson, D. M. & Cohen, C. L. (2005). Problem-Solving Skills and Affective Expressions as Predictors of Change in Marital Satisfaction. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 73, (1), 15- 27.
- Kennedy, D. K. & Hughes, B. M. (2004). *Optimism-neuroticism Question: An evaluation based on cardiovascular reactivity in Female college student*. The Psychological Record.
- Kwilecki, S. (1998). A case study Review of Religious Research. *Journal of Religious Orientation and Personality*. 12, 65-95.
- Miler, G. (2003). *In corporation Spirituality in Counseling and psychotherapy (Theory and Technique)*. New Jersey: John Wiley.
- Milligan, M. (2003). *Optimism and five-factor model of personality, Coping and health. Behavior*. PhD dissertation psychology's, Personality. Burn University.
- Petersons E. S. (2006). The future of optimism. *American Psychologist* 55 (1): 44-55.
- Propest , L. R. & Ostrom, R. & Watkins, P. & Dean, T. & Mashbum ,D.(1992). Comparativeefficacy of relations and non-religious cognitive behavioral therapy for the